

TORAH OHR • PARSHAS BESHALACH • MAAMAR 7

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כּו'

“And Moshe said, ‘Eat it today’”

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/torah-ohr/beshalach/7/

1 ויאמר משה אכלהו היום כו'. להבין למה לא ירד המן בשבת והלא כל השפעות שבעוה"ז הגשמי אינן נעצרין אפי' בשבת והכל נשפע מלמעלה אין לך עשב כו'.

"And Moshe said, 'Eat it today,'" etc. [We must] understand why the manna did not come down on Shabbos. After all, none of the flows in this physical world are held back, even on Shabbos, and everything flows down from above: "There is no blade of grass," etc.

וגם מהו אכלהו היום והלא כל הימים אכלו. אך הנה כתיב הנני ממטיר לכם לחם מן השמים כו'.

Also, what is [meant by] "Eat it today"? Did they not eat it on all the days? However, it is written, "Behold, I will rain down bread from heaven for you," etc.,

למען אנסנו הילך בתורתי אם לא. ולהבין למה הקדים המן לקבלת התורה למען אנסנו אם יוכל להיות קבלת התורה.

"that I may test them, whether they will walk in My Torah or not." And [we must] understand why He placed the manna before the receiving of the Torah, "that I may test them," whether the receiving of the Torah could come about.

ואיזה שייכות יש לנסיון זה על התורה. וגם מהו לשון הילך בתורתי ה"ל היקיימו תורתי:

And what connection does this test have to the Torah? Also, what is [the meaning of] the wording "whether they will walk in My Torah"? It should have said, "whether they will keep My Torah."

2 אך הנה זאת התורה היא בחי' אותיות. ס"ר אותיות כנגד ס"ר נשמות. והענין כי אותיות מלשון אתא בקר שהוא לשון המשכה מלמעלה למטה מבחי' סוכ"ע בבחי' ממכ"ע.

However, this Torah is the level of letters: 600,000 letters, corresponding to 600,000 souls. The explanation is that ottyos (letters) is related to "asa boker" ("morning comes"), which is an expression of drawing down from above to below, from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) into the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin).

כי לכן נק' אותיות סוסים כי תרכב על סוסך כו'. כי ידוע שהתהוות העולמות מאין ליש היא בחי' הארה דהארה

For this is why letters are called horses: "When You ride upon Your horses," etc. For it is known that the coming into being of the worlds from nothing to something is the level of a glimmer of a glimmer,

כי נשגב שמו לבדו שמו היינו בחי' מלכותו שהיא מחשבה הקדומה אנא אמלך שממנו נבראו העולמות ושמו הוא ג"כ בבחי' לבדו

for “His Name alone is exalted.” “His Name” is the level of His Malchus (sovereignty), which is the primordial thought, “I will reign,” from which the worlds were created; and His Name, too, is in the state of “alone”;

רק הודו מבחינת שמו על ארץ ושמים שבריא שמים וארץ אינו כמעשה בו"ד שהכח הפועל הוא בנפעל והשכל המלוכש במעשה זה לא היה בו קודם שהתחיל לעשות. ומכ"ש האותיות.

only “His glory,” from the level of His Name, is “upon earth and heaven.” For the creation of heaven and earth is not like the work of a human being, in which the power that acts is in the thing acted upon, and the intellect invested in this work was not in him before he began to make it; and all the more so the letters.

אבל בהשי"ת לא שייך זה כי אני ה' לא שניתני כתיב ואתה הוא קודם שנברא העולם בלי שינוי.

But with G-d, blessed be He, this does not apply, for it is written, “I, Havayah, have not changed”; and You are He [as] before the world was created, without change.

3 והנה ההמשכה להיות הארה דהארה זו הוא ע"י וירם קרן לעמו לבני ישראל עם קרובו שהם הממשיכים כו'.

Now, the drawing down by which this glimmer of a glimmer comes to be is through “He has raised up a horn for His people, for the children of Israel, a people near to Him”: they are the ones who draw [it] down, etc.

וכמארז"ל במי נמלך. ונקי בנאים שעוסקים בבנינו של עולם. ולכן ארז"ל כשם שא"א לעולם בלא רוחות כך כו'.

As our Sages, of blessed memory, said: “With whom did He take counsel?” And they are called builders, for they are occupied with the building of the world. Therefore our Sages, of blessed memory, said, “Just as the world cannot be without winds (ruchos), so,” etc.

4 ולהבין איך המשל דומה לנמשל. אלא הענין כי רוחות הם ו"ק צפון ודרום כו' שהם עיקר העולם שזהו גבול המקום

[We must] understand how the analogy resembles the thing it illustrates. But the explanation is that the winds (ruchos) are the six extremities, north and south, etc., which are the essence of the world, for this is the boundary of place;

ואם לא הרוחות לא הי' בחי' מקום כלל אלא כמ"ש הנה מקום אתי שהוא בבחי' בטול כו'.

and were it not for the winds, there would be no level of place at all, except as it is written, "Behold, there is a place with Me," which is in a state of self-nullification (bittul), etc.

כך א"א לעולם בלא ישראל שהרי המשכת אור א"ס להיות מתלבש בבחינת מקום הוא ע"י ישראל שהם הממשיכים כו'.

So too, the world cannot be without Israel, for the drawing down of the Infinite Light (Or Ein Sof), so that it be invested in the level of place, is through Israel, who are the ones who draw [it] down, etc.

5 והיינו ע"י ששה משמותם על האבן האחת כו'. בחינת ו"ק וגם להיות כ"א כלול מיו"ד ויו"ד מיו"ד עולה עד ס"ר כנגד ס"ר נש"י וכל נשמה יש לה אות אחת בתורה שהיא ממשכת אותו אות.

That is, through "six of their names on the one stone," etc.: the level of the six extremities. And also, since each one is comprised of ten, and [each] ten of ten, it rises to 600,000, corresponding to the 600,000 souls of Israel. And every soul has one letter in the Torah, and it is [the soul] that draws down that letter.

6 וע"ז נאמר ה' בצאתך משעיר כו' ארץ רעשה כו'. שעיר היינו בחי' שעירות שהן הארה בעלמא כי אף שגדילות מהמוח מ"מ אם יחתוך אותו אינו כואב.

Of this it is said, "Havayah, when You went forth from Seir," etc., "the earth trembled," etc. Seir is the level of hairs (se'aros), which are a mere glimmer; for although they grow from the brain, nevertheless, if one cuts [a hair], it does not hurt.

והי"ה הוא המחיה ומהוה תמיד מאין ליש. בצאתך בבחי' גילוי במתן תורה הוא מבחי' שעיר

And Havayah is that which gives life and brings into being constantly, from nothing to something. "When You went forth," in a state of revelation at the giving of the Torah, is from the level of Seir;

כי כדי להיות המשכה מסוכ"ע למטה אין לזה דמיון ומשל אחר רק כמו השפע היוצא בבחי' שעירות וכל התגלות זו היה ע"י מתן תורה

for in order that there be a drawing down from the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) to below, there is no other likeness or analogy for this except the flow that goes forth by way of hairs. And this entire revelation came about through the giving of the Torah,

כמו שסיים ארץ רעשה שנעשה בחי בטול והוא ע"י ישראל שהם הממשיכים ה' משעיר להיות ארץ רעשה זה סיני היינו בקבלת התורה:

as [the verse] concludes, "the earth trembled": it became the level of self-nullification (bittul). And this is through Israel, who draw down "Havayah from Seir" so that "the earth trembled," "this is Sinai," that is, at the receiving of the Torah.

7 אך הנה גם המלאכים בקשו תנה הודך על השמים אלא שישראל שבאותו הדור זכו לזה ע"י שיעבוד מצרים בחומר ובלבנים שע"י אתכפא סט"א.

However, the angels too asked, "Place Your glory upon the heavens"; but Israel of that generation merited this through the servitude of Egypt, "with mortar and with bricks," through which the sitra achra (the other side) was subdued.

אך הנה בכל יום אנו מברכין נותן התורה ובכל יום חייב אדם לראות את עצמו כאלו יצא

But every day we say the blessing "Who gives the Torah," and every day a person is obligated to see himself as if he had gone out

ממצרים ועד"י תקנו סדר התפלה להיות אתכפא ובטול רצון נה"ב לאהבה את ה' בק"ש בכל לבבך ובכל נפשך ממש ונק' בזוהר לאשתאבא בגופא דמלכא כי

from Egypt. And in the same way they instituted the order of prayer, so that there be the subduing and nullification (bittul) of the will of the animal soul, to love G-d in the Shema, "with all your heart and with all your soul," literally; and in the Zohar this is called "being absorbed into the body of the King." For

לכן נאמר אכלתי יערי עם דבשי אכילה שנכלל באברים כמו המאכל שמתעכל ונהפך לדם הוא הנפש וכך צ"ל התהפכות הנפש לאלהות ממש.

this is why it is said, "I have eaten my honeycomb with my honey": eating, which becomes included in the limbs, like food that is digested and turns into blood, which is the soul (nefesh). So too, there must be a transformation of the soul into actual G-dliness.

8 והנה כמו שבמאכל המבוחר מתעכל ונהפך לדם והפסולת נדחה לחוץ והיינו כי המאכל נלקח מהע' שרים כו' וצריך לברר כך

Now, just as with food, the choice part is digested and turns into blood while the waste is pushed outside, because the food is taken from the seventy princes, etc., and must be refined, so too:

הנה כתיב מצרף לכסף כו' ואיש לפי מהללו שבמהללו בתפלה מצרף שהגו סיגים מכסף והמובחר נבלע באלקות ואהבת ככל לבבך כו'. והפסולת נדחה לחוץ בשמ"ע סלח לנו ואשמנו להעביר פסולת ולדחותו:

it is written, "The crucible is for silver," etc., "and a man according to his praise": through his praise in prayer there is a refining, as in "Remove the dross from the silver," and the choice part is absorbed into G-dliness: "And you shall love with all your heart," etc. And the waste is pushed outside in the Shemoneh Esreh, with "Forgive us" and "We have trespassed," to remove the waste and push it away.

9 אך הנה יש ב' מיני אכילות של חול ושל שבת צדיק אוכל לשובע נפשו ובטן רשעים תחסר.

However, there are two kinds of eating, that of the weekday and that of Shabbos: "The righteous one eats to satisfy his soul, but the belly of the wicked shall want."

כי אכילות של חול הוא להיות בירור ובטן רשעים תחסר ובחכמה אתברירו כי להיות מן המאכל נעשה דם הוא הנפש ובכח זה מתפלל ונמצא שהמאכל שהיה תחת ממשלת השרים נתהפך ולכן יש בו פסולת.

For the eating of the weekday is in order that there be refinement (birur): "and the belly of the wicked shall want," and "through Chochmah (wisdom) they are refined." For from the food there comes to be blood, which is the soul, and with this strength one prays; it follows that the food, which had been under the dominion of the princes, has been transformed. Therefore there is waste in it.

10 ואכילת שבת לשובע נפשו וקראת לשבת ענג. אז תתענג על ה' דא היא סעודתא דע"ק כו' ואין נמשך בו פסולת כלל וא"צ בירור.

And the eating of Shabbos is "to satisfy his soul": "And you shall call the Shabbos a delight." "Then you shall delight upon Havayah": "this is the meal of Atika Kadisha (the Holy Ancient One)," etc. No waste at all is drawn into it, and it needs no refinement.

וכך יש הפרש בין תפלת החול שהוא בכח"י בירור כנ"ל. אבל בשבת התפלה הוא שנמשך ענג וקראת לשבת ענג.

So too there is a difference: the prayer of the weekday is in the mode of refinement, as explained above; but on Shabbos, the prayer is that delight is drawn down: "And you shall call the Shabbos a delight."

כי ענין השבת כי בו שבת כמשל האדם שנח ממלאכתו שחוזר השכל למקורו שבשעת מלאכה היה השכל טרוד במלאכתו ואח"כ כשנח חוזר כו'.

For the concept of Shabbos is "for on it He rested," as in the analogy of a person who rests from his work, when the intellect returns to its source: while he was working, the intellect was occupied with his work, and afterward, when he rests, it returns, etc.

11 וכך כתיב שבת להוי' כי בחי' ה' שהוא בצאתך משעיר כו' להיות מאין ליש הנה בשבת חוזר למקורו אז תתענג על הוי"ה למעלה מבחי' הוי"ה ולכן אין אומרים סלח לנו בשבת שאין בו בירור כו':

And so it is written, "a Shabbos to Havayah": for the level of Havayah, which is "when You went forth from Seir," etc., so that there be [existence] from nothing to something, returns to its source on Shabbos. Then "you shall delight upon Havayah": above the level of Havayah. Therefore we do not say "Forgive us" on Shabbos, for there is no refinement on it, etc.

12 והנה להיות בחי' אלו בחול ובשבת הוא ע"י המן כי במן נאמר ותעל שכבת הטל שהוא מבחי' טל שאין לו הפסק והוא מבחי' אתעדל"ע שלמעלה מאתעדל"ת

Now, that there are these levels on the weekday and on Shabbos is through the manna. For of the manna it is said, "And the layer of dew went up," which is from the level of dew, which has no interruption; and it is from the level of an arousal from above, which is higher than an arousal from below.

ומזה נמשך הכח בנפש להיות אתעדל"ת כי מוריד הטל ירידה זו צורך עליה היא להעלות הנשמה.

And from it the power is drawn into the soul for there to be an arousal from below. For "He causes the dew to descend": this descent is for the sake of ascent, to raise up the soul.

13 והנה במן נאמי דבר יום ביומו למען אנסנו הילך כו' והנסיון הוא איש אל יותר ממנו עד בקר

Now, of the manna it is said, "each day's portion on its day, that I may test them, whether they will walk," etc. And the test is: "Let no one leave any of it over until morning."

כי ארז"ל כי מי שיש לו פת בסלו ודואג על למחר הוא מקטני אמנה שהוא בבחי' קטנות.

For our Sages, of blessed memory, said that whoever has bread in his basket and worries about tomorrow is one of the small in faith, which is in a state of smallness (katnus).

אבל להיות הילך בתורתי בבחי' הליכה ממטה למעלה ומלמעלה למטה בתורתי באותיות התורה. כי כמו שיש אותיות התורה הממשיכות מלמעלה למטה.

But for there to be “whether they will walk in My Torah”: in the mode of walking from below to above and from above to below, “in My Torah,” in the letters of the Torah. For just as there are letters of the Torah that draw down from above to below,

כך יש בחי' אותיות שממטה למעלה ונקי' סוסים. סוסים זכרים וסוסים נקבות וכמו דאיתא בס"י באותיות א"ב שיש אותיות כך ויש כך כו'.

so there is a level of letters that [go] from below to above, and they are called horses: male horses and female horses, as is found in Sefer Yetzirah regarding the letters of the alef-beis, that there are letters this way and there are [letters] that way, etc.

14 והליכה זו בבחי' אותיות שממטה למעלה הוא עד רום המעלות עד א"ס ממש. ולכן צ"ל דבר יום ביומו בכל יום יהיו בעיניך כחדשים כי נער הייתי גם זקנתי שרו של עולם אמרו.

And this walking, in the mode of letters that [go] from below to above, reaches the highest heights, up to the Infinite One (Ein Sof) Himself. Therefore there must be “each day’s portion on its day”: every day they should be in your eyes as new. For “I have been young and also grown old” was said by the Prince of the World.

משא"כ קמי קוב"ה מי איכא זקנה מאחר שהוא אני ה' לא שנית. ולכן עיני האדם לא תשבענה עיני האדם היינו עיניך יונים שהוא בחי' לאסתכלא כו'.

Whereas before the Holy One, blessed be He, is there any old age? For He is “I, Havayah, have not changed.” Therefore “the eyes of man are never satisfied”: “the eyes of man” are “your eyes are doves,” which is the level of gazing (le'istakla), etc.

15 וזהו ענין המן שהיה מבחי' טל העליון בחי' אני ה' לא שנית שלמעלה מהזמן כו'.

This is the concept of the manna, which was from the level of the supernal dew, the level of “I, Havayah, have not changed,” which is above time, etc.

ולכן היה צ"ל דבר יום ביומו ולכן היום לא תמצאוהו בשדה. שדה היינו בחי' עולם ו"ק מעלה ומטה מזרח כו'

Therefore there had to be “each day’s portion on its day,” and therefore “today you will not find it in the field.” “Field” is the level of the world of the six extremities: above and below, east, etc.;

כי שבת היום לה' שבח"י שם הוי"ה הוא ג"כ בבח"י שבת שחוזר למקורו אלא אז תתענג על הוי"ה שהוא אתעדל"ע שאינו תלוי באתעדל"ת

“for today is a Shabbos to Havayah”: the level of the Name Havayah, too, is in a state of Shabbos, returning to its source. Rather, “then you shall delight upon Havayah,” which is an arousal from above that does not depend on an arousal from below,

וכמ"ש ישא ה' פניו אליך כי למטה יש בחי' פנים ובחי' אחוריים. משא"כ כשישא ה' פניו שם אין בחי' אחוריים כלל.

as it is written, “May Havayah lift up His face to you.” For below there is the level of the face (pan-im) and the level of the back (achorayim); whereas when “Havayah lifts up His face,” there is no level of the back there at all.

16 ולכן אכלוהו היום שהוא בחי' אכילה לשובע נפשו וקראת לשבת ענג. אבל בחול הגם שנמשך הטל ברדת טל על המחנה לילה. היינו בחי' קוצותיו רסיסי לילה קוצותיו בחי' שערות כמו קוצותיו תלתלים.

Therefore, “Eat it today,” which is the level of eating “to satisfy his soul”: “And you shall call the Shabbos a delight.” But on the weekday, although the dew is drawn down, [it is] “when the dew descended upon the camp at night.” That is the level of “his locks, the drops of the night”: “his locks” are the level of hairs, as in “his locks are wavy.”

17 והיינו בחי' ה' בצאתך משעיר אבל בשבת ותעל שכבת הטל שהיה ביום. וזהו אכלוהו היום ולכן דוקא המן לבד לא ירד בשבת

And this is the level of “Havayah, when You went forth from Seir.” But on Shabbos, “the layer of dew went up,” which was by day. And this is “Eat it today.” Therefore specifically the manna alone did not come down on Shabbos,

משא"כ שאר השפעות שבעוה"ז להיות כי בחי' עליית העולמות שבשבת זהו רק בפנימיות העולמות משא"כ בחיצוניות העולמות הרי אין שום שינוי בשבת מבחול.

which is not so with the other flows in this world, since the ascent of the worlds on Shabbos is only in the inner dimension (pnimiyus) of the worlds, whereas in the outer dimension (chitzoniyus) of the worlds there is no change at all on Shabbos from the weekday.

18 וזהו ההפרש בין המן לשארי השפעות שאר השפעות נמשכים למטה בעוה"ז מחיצוניות העולמות מהמזלות והשרים. משא"כ המן הוא נמשך ממקום גבוה מאד מבחי' טל.

This is the difference between the manna and the other flows: the other flows are drawn down below, into this world, from the outer dimension (chitzoniyus) of the worlds, from the mazalos (constellations) and the princes, whereas the manna is drawn from a very high place, from the level of dew.

ולכן נאמר ברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו שנמשך ע"י בחי' רסיסי לילה שהוא מבחי' שערות שזהו לפי שנמשך ממקום עליון שלמעלה מהשתלשלות עילה ועלול שלכך נמשך רק בבחי' שערות.

Therefore it is said, "When the dew descended upon the camp at night, the manna descended upon it": it was drawn down through the level of "drops of the night," which is from the level of hairs. This is because it is drawn from a supernal place that is above the chain (hishtalshelus) of cause and effect, which is why it is drawn down only through the level of hairs.

19 וע"ד דוגמא מעין מה שנאמר במ"ת הוי"ה בצאתך משעיר משא"כ שארי השפעות שנמשכים ע"י המזלות בהן שייך השתלשלות עילה ועלול

This is in the manner of a likeness, akin to what is said of the giving of the Torah, "Havayah, when You went forth from Seir." The other flows, by contrast, which are drawn down through the mazalos: to them the chain (hishtalshelus) of cause and effect applies,

כי הם בחי' חיצוניות ובבחי' זו אין שום שינוי בשבת מבחול שחיצוניות העולמות אין להם עלייה דהעלייה בבחי' פנימיות וכמ"ש כי שבת היום להוי"ה.

for they are the level of the outer dimension (chitzoniyus), and at this level there is no change at all on Shabbos from the weekday, for the outer dimension of the worlds has no ascent, since the ascent is in the inner dimension (pnimiyus), as it is written, "for today is a Shabbos to Havayah."

20 וענין שכיתה זו הוא מבחי' בצאתך משעיר שהוא ירידות וצמצומים למעלה מהצמצומים ולכך המן שנמשך מבחי' זו א"א לו לירד למטה בשבת

And this resting is from the level of "when You went forth from Seir," which is descents and contractions (tzimtzumim) above the contractions. Therefore the manna, which is drawn from this level, cannot come down below on Shabbos.

כי כדי שיומשך מבחי' המן למטה בשדה בגשמיות ממש א"א כ"א ע"י צמצומים גדולים הנק' רסיסי לילה שע"ז יומשך השפעה עליונה זו למטה בגשמיות והרי בשבת היא השביתה ועלייה מבחינת צמצומים הנ"ל:

For in order that [something] from the level of the manna be drawn down below, into the field, into actual physicality, it is impossible except through great contractions, which are called "drops of the night," through which this supernal flow is drawn down below into physicality; and on Shabbos there is the resting and ascent from the level of the aforementioned contractions.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Copy, print and share it freely, crediting Kehot Publication Society and likuteitorah.com; it may not be sold. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/torah-ohr/beshalach/7/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok